

[Bomholt.]

kortede Liberalisme uden Hensyn til Tilstandene i Omverdenen. Er det virkelig Meningen, at Venstre vil til at spille Retsstatsparti med principiel Afvisning af Statens Forbindelse med Erhvervslivet? Det ærede Medlem udtalte, at det private Initiativ er det eneste, der er i Stand til at formindske Arbejdsløsheden, altsaa en principiel Afvisning af Statsstøtte. Maa jeg spørge, er det Venstres Opfattelse, at de vil ind paa en aldeles principiel Afvisning af Regeringens Indblanding overhovedet i Erhvervslivet? Allerede i forrige Aarhundred skete der en Udvikling i Liberalismen fra den doktrinære Manchester-Liberalisme til Socialliberalismen, og i de senere Aar har det været nødvendigt i de forskellige liberale Partier at forskyde Tyngdepunktet over imod de sociale Indgreb og Foranstaltninger. Erhvervene selv har stillet Krav om Samfundsmagtens Støtte og Hjælp, men det ulykkelige for Venstre er aabenbart, at Madsen-Mygdal drev Liberalismen til den yderste Spids just paa et Tidspunkt, da hele Verdensudviklingen ændrede Karakter. Og nu er det ugørligt at komme i Kontakt med Tidens Opgaver. Man kunde vente noget af de unge i Venstre, men det lader til, at det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen vil trille videre med de gamle Gloser.

Erik Eriksen: Lokale Forhold kan naturligvis ikke øve Indflydelse paa min Stilling til et stort og indgribende Lovforslag, og jeg tror ikke, at det ærede Hr. Bomholt for sit Vedkommende er i Stand til at tjene det allermindste ved at dyrke — maa jeg sige: sin egen lille lokale Hassan med de skæve Ben. Dertil synes jeg i alt Fald det ærede Medlems Udtalelser i Dag var for klodsede. Naar det ærede Medlem videre siger — og ellers taler hans Tale i øvrigt for sig selv —, at naar jeg sidste Aar havde spaaet snarligt Sammenbrud for Regeringens Beskæftigelsespolitik, kan jeg virkelig ikke se rettere, end at det er vi netop stærkt paa Vej til. Jeg kan heller ikke se, at Laanemarkedet ligger særlig godt. Naar vi nu endelig er begyndt at tale om de lokale Forhold, kunde det ærede Medlem ogsaa godt have omtalt de mægtige Opsatser, der fandtes fortrinsvis i Vestjylland forud for sidste Valgkamp netop med Hensyn til, hvad der skulde ske paa Laanemarkedet, naar de Herrer fik Magten.

Jeg er fuldstændig klar over, at hvis den højtærede Minister skulde bestemme, hvem der skulde tale her, og hvordan man skulde tale, blev det nok ikke mig, men jeg ved

ikke, om det nu var Citaterne, jeg bragte fra Beretningen fra Arbejdernes Erhvervsraad, der fik Ministeren til at reagere, som han gjorde. Ministeren sagde „Vælgermødetale“ — det har han for Resten sagt nogle Gange før, ogsaa sidste Aar, saa den højtærede Minister ejer ikke Evnen til i særlig Grad at forny sig. Men hvad var nu Ministerens Tale? Var det andet end en vred Mand, der havde Ordet og talte aah saa sagligt! Ministeren sagde, at Arbejdsløsheden ikke var stigende. Nu oplyses det for Resten i Bemærkningerne til Lovforslaget, som vi behandler, at Tallet for de to Grupper arbejdsløse, der her er Tale om, var stærkt stigende.

Saa siger Ministeren, at vi kan ikke sammenligne Tallene med Sverige. Jeg skal senere tage den Statistik, der foreligger fra det internationale Arbejdsbureau i Genève, saa kan vi tage Sammenligningen derfra. Forinden jeg gør det, vil jeg gerne sige, at jeg forstaar ikke rigtig Meningen med Ministerens Udtalelser om Handelstraktaten og Dyrtiden paa alle de Varer, der var kommet over paa Frilisten; jeg maa mene, at den meget saglige Minister her har forsumt at konferere med sin Kollega Handelsministeren, der netop i Valutaudvalget gjorde opmærksom paa, at disse Varer ingen handelspolitisk Interesse havde. I øvrigt konstaterer jeg med Tilfredshed, at naar man taler om Prisstigning, gennemgaar han hele Skalaen, men han glemmer at medtage alle de Ting, der netop som Følge af Regeringens Politik skaber Prisstigning, saaledes glemte Ministeren Beskyttelsen, baade den direkte og den indirekte.

Jeg er meget glad for at faa Lejlighed til at foretage en Sammenligning imellem Arbejdsløshedstallene under Venstres Regering og nu. Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at i og for sig er det ikke Procenterne, der har den store Interesse, det er heller ikke dem, der interesserer de arbejdsløse; nej, det, der har Interesse, er Arbejdsløshedstallene, selve de faktiske Tal, det vil sige Antallet af Menne-skeskæbner, og jeg bliver desværre nødt til at sige, at ogsaa her maa de store Løfters Regering beskæmmet bøje Hovedet.

Jeg lagde Mærke til, at baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Rager var svært glade og veltilfredse, og det ærede Medlem Hr. Rager spurgte mig i Gaar, om jeg havde sidste Aars internationale Statistik. Det har jeg, og denne Statistik viser, at i 1937 — det var det Aar, som det ærede Medlem manglede — er Arbejdsløsheden dalet i *alle* Lande med